

VREMEA CERCETĂRII (De Florii)

Sosit-a ziua hărăzită
pentru Isus – cerescul Fiu
Să se îndrepte spre cetate
să-L vadă toți; să-L vadă viu
Să-I vadă fața luminată
de un surâs blajin, ușor
E poate ultima lor șansă
să îl accepte ca Păstor:

Mulțimea adunată-n stradă
cumuni de flori a așternut
Ierusalimul fremătă
la vestea că un cunoscut
Acel ce Isus se numea
Profet și Fiu și Împărat
Dorește să îi viziteze
să le vorbească răspicat.

Iar cântece de osanale
se auzeau din depărtare
Credeau că vine să-i salveze
de crunta stare-nrobitoare
Să rupă jugul lui Pilat
ce-i apăsa și-i chinuia
S-alunge oștile romane
experte în a despuia...

S-aducă pacea mult râvnită
de orice suflet de evreu
Să știe, să cunoască lumea
că-n Cosmos e un Dumnezeu
Care-a-ntocmit tot ce se vede
și l-a creat pe om din lut
Așa cum Moise le spusese
în Facerea, la început.

Așa gândea mulțimea strân-
să
pe străzile împodobite
Așa se amăgea poporul
cu năzuințele trudite
Dar El, Isus, citea în inimi
citea în gândurile lor
Că nu voiau să schimbe da-
tini
că nu voiau Mântuitor.

Erau legați de legi străbune
erau legați de ritual
Aveau religie de slovă
fără divinul ideal
Și se făleau în văzul lumii
că dau la oropsiți un ban
Dar ce lipsea din viața lor
era un duh de sfânt elan.

Lipsea din viața lor Lumina
comuniunea cu Cel sfânt
Și Tatăl L-a trimis pe Fiul
din Cer cu noul legământ
S-aducă pacea sufletescă
ce lumea nu o poate da
Să aibă suflete-mpăcate
când înaintea Lui vor sta.

Dar nu l-au înțeles chema-
rea
și nici n-au vrut s-o înțeleagă
Că El veni să izbăvească
din ignoranță-o țară-ntreagă
Și timpul drag al cercetării
l-au neglijat...sau l-au res-

pins
l-au dat dispreț – și Isus plân-
ge
c-a Lui mesaj nu i-a atins.

Și plânge Isus că cetatea
e plină de nelegiuire
Că nu au acceptat cadoul
și-au aruncat a Lui iubire
Trăi-vor oare tot așa
fără acea nădejde vie
Prin care parte poți avea
de veșnica Împărăție?

Trăi-vor tot în nepăsare
fără de grijă în Sion
Încorsetați în obiceiuri
încorsetați în orice zvon?
O, de ar cunoaște azi
ceasul scump de cercetare
O clipă n-ar mai zăbovi
ci i-ar aduce adorare.

*****

Și azi Hristos ne cercetează
prin Duhul Sfânt și prin Cu-
vânt
El vrea să fim numai ai Lui
cu El să mergem cu avânt
Să nu-L lăsăm să plângă iar
să-L însoțim spre veșnicie
Unde ai lui fii vor intra
într-o supremă bucurie.

George Cornici
Cules de Dan Matei

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joia Mare ora 18.00 Serviciu de închinare, **Cina
Domnului**
Vineri Mare ora 18.00 Serviciu de închinare
Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune
Duminică ora 09.30 Cursuri de cateheză
Duminică ora 10.00 **Serviciu special de închinare.
Învierea Domnului.**
Duminică ora 17.00 Serviciu de închinare. Eco-
urile Învierii. Luări de cuvânt din partea mem-
brilor bisericii.
Luni ora 10.00 Serviciu de închinare

Biserica Creștină Baptistă

“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Ema Pop
Tehnoredactare: Dan Matei

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

OPORTUNITĂȚI IROSITE

„Când S-a apropiat de cetate și a
văzut-o, Isus a plâns pentru ea și a zis:
„Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în
această zi, lucrurile care puteau să-ți
dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse
de ochii tăi.“ (Luca 19:41-42)

Din perspectiva poporului evreu, zi-
ua intrării Domnului în Ierusalim a fost
o zi a oportunităților irosite.

Pentru nașterea lui Israel a fost o o-

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Intrarea în Ierusalim**

pag. 4 **Vremea cercetării**

cazie extraordinară ca să-L recunoască
și să-L accepte pe Isus Cristos ca Mesia.
Din nefericire pentru ei, au dat cu pi-
ciorul în această oportunitate.

Mesia S-a dus la ei ca să le ofere mân-
tuirea, iar ei au desconsiderat șansa care
le-ar fi adus izbăvirea. Tocmai din acest
motiv, comemorarea unei zile ca cea de
astăzi, ar trebui în mod obligatoriu să fie
un avertisment cu privire la felul în care
ne raportăm la oportunitățile ivite în ca-
le.

Este dureros să constatăm, fără posi-
bilitate de tăgadă, că Dumnezeu ne
scoate în cale o seamă de oportunități
prin care să ne apropiem de El, să-L slu-
jim cu mai multă dăruire, să-i aducem
laudă și cinste, sau să investim în lucruri
netrecătoare și cu toate acestea, noi
le lăsăm să treacă pe lângă noi fără să fi
beneficiat de ele.

De asemenea, oamenii care încă nu
s-au împăcat cu Dumnezeu, au nenumă-
rate oportunități să se pocăiască. Dum-
nezeu le oferă ocazia auzirii Cuvântului
și posibilitatea ca s-și predea viața în
măinile Sale, dar cu ignoranță și
nepăsare, toate aceste o-

Continuare pag. 2

oportunități ajung să fie irosite.

Cu toții ne dorim o viață spirituală mai intensă, înaintare în procesul de maturizare a credinței, o relație mai profundă cu Domnul, un interes mai mare față de lucrurile spirituale, dar oare câte oportunități care ne-au fost puse la îndemână nu au fost ignorate cu bună știință și lăsate să se risipească fără ca să fi profitat de impactul pe care l-ar fi putut avea în viețile noastre?

Este nevoie să înțelegem că Dumnezeu nu va scoate în calea noastră un șir nesfârșit de asemenea oportunități.

Astăzi este o zi specială. O zi în care ne amintim ce a făcut Dumnezeu pentru noi, cum Domnul Isus a intrat în Ierusalim în strigătele de bucurie ale mulțimii. Se auzea **”Osana! Bindecuvântat fie Cel ce vine în Numele Domnului!”**.

Dar, nu peste mult timp, Domnul Isus

”Domnul este păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.” Psalmul 23:1

În atâtea situații din viața mea am încercat să dau eu soluția potrivită, am vrut să îmi rezolv problemele prin puterile mele și în frământări și lupte să ies singură biruitoare. De fiecare dată mă alegeam cu două lucruri: dezamăgire și o situație și mai complicată.

Când am înțeles cu adevărat ce înseamnă ca Dumnezeu să fie Păstorul meu, am avut încredințarea în suflet că într-adevăr nu voi duce lipsă de nimic din toate punctele de vedere, mai ales

Cu oportunitățile irosite nu ne mai întâlnim niciodată.

Tocmai de aceea, este bine să ne folosim de oportunitatea cea mai la îndemână, indiferent că este vorba despre auzirea Cuvântului, despre mărturia unui credincios, despre felul în care Dumnezeu ne binecuvântează viața, despre suferință sau o încercare, pentru a ne apropia de Domnul și a umbla într-o relație cât mai intimă cu El.

pastor Daniel Chereji

a fost hulit și a fost condamnat la moarte, deși era nevinovat. Aceeași oameni care, în ziua de Florii L-au aclamat, în zilele următoare au strigat **”Răstignește-!”**

Jertfa Domnului a fost o lucrare neprețuită pentru noi, cei păcătoși. A fost făcută dintr-o dragoste supremă pentru ca nici unul dintre păcătoși să nu moară, ci să aibă viața veșnică.

Nu putem face altceva decât să ne închinăm cu reverență în fața unui Dumnezeu atât de mareș și să fim mulțumitori pentru tot ceea ce face pentru noi.

Amalia Matei

spiritual. Știu că doar dacă Îi acord locul cel mai de cinste, viața mea va fi binecuvântată cu adevărat.

Am simțit de atâtea ori mâna Sa la lucru, purtarea Lui de grijă atât de minunată, iubirea-I iertătoare, încât cu fiecare zi care trece harul Lui continuă să mă uimească. Nu L-aș schimba cu nimic, pentru că Domnul e cel mai bun și minunat lucru care putea să mi se întâmple vreodată și e tot ce am eu nevoie.

”La El am găsit ce nimeni, nicicând nu mi poate da.”

Roxana Tentis

INTRAREA ÎN IERUSALIM

Templul din Capernaum nu mai era amenințat de omul cu duh necurat. De când El îl eliberase .

Soacra lui Petru se bucura de soare, în timp ce de pe banca din apropierea mării își privea nepoții jucându-se. Nu demult zăcea pe pat bolnavă, când El a prins-o de mână și fără nici o explicație s-a vindecat. Acum trăiește bătrânețea care n-a visat-o.

Paznicul de la casa bogatului a fost leprosul de care El s-a atins când l-a întâmpinat pe străzile Galileii. Acum crede în minuni.

Casa cu gaură în acoperiș a rămas ca un monument, străpunsă zilnic de razele soarelui, sus pe deal. Toți cunosc minunea petrecută în ea când El i-a spus slăbănogului să se ridice, să-și ia patul și să umble. De-atunci slăbănogul vindecat se plimbă diminețile pe străzile cetății, bucurându-se de fiecare ciripit de pasăre, de fiecare copil alergând și de fiecare piatră ce-i lovește ușor piciorul. Simte.

Croitorul de la colțul străzii are de câteva zile un ucenic cunoscut în ținut. Nu demult era omul cu mâna uscată, însă de când a fost vindecat pasiunile și principiile lui s-au schimbat. Trăiește altfel.

Dacă ajungi în ținutul Gadar, lângă mare, poți găsi o piatră în stâncă, pe care scrie un nume. Este numele pitarului din Decapole. Un fost îndrăcit, eliberat de El. Acum știe ce-nseamnă Pâinea Vieții.

Iair, unul din fruntașii sinagogii nu-și poate opri lacrimile atunci când vorbește despre fetița lui. Când o privește jucându-se în prag, inima îi este plină de bucurie. În urmă cu câteva zile era cuprins de frica morții că a pierdut-o. Acum știe cine poate aduce morții înapoi. Singurul.

Femeia care merge în fiecare diminea-

ță la fântână, are și ea o minune ce-o urmărește. Au fost 12 ani de chin, rușine, izolare și cheltuieli. Încă plânge de fericire când își amintește cum o simplă atingere a fost suficientă pentru a primi vindecare de la El. Acum are credință.

Oriunde ai căuta ai întâlni minuni. Înmulțirea pâinilor și peștii care-au hrănit mii de oameni. Potolirea furtunii și umblarea pe ape. Pescuirea care aproape scufundă bărcile. Eliberarea îndrăciților și vindecarea bolnavilor... în fiecare oraș pe unde El a trecut.

Și dacă-l întâlnești pe oratorul din cetate, să știi că a fost surdul mut vindecat în urmă cu câteva zile. Acum știe ce înseamnă Puterea Cuvântului.

Bindecunoscutul orb din Betsaida, stă la poarta cetății și salută trecătorii. Încă îi mai simte degetele pline cu noroi puse peste ochi, rugându-se. Acum știe ce înseamnă să vezi deslușit.

Bartimeu din Ierihon, cerșetorul orb, colindă străzile cetății, cântând. Își vizitează des prietenul din Betsaida, și vorbesc despre frumusețea lucrurilor și a oamenilor, așa cum doar doi orbi vindecați pot vorbi. El trăiește împlinit cu binecuvântarea Fiului lui David în inimă.

Azi, gloata din cetate s-a strâns la poarta principală. Toți poartă-n mână frunze de finic. Se-aud strigăte de bucurie. Pe Cel ce le-a înviat copiii, le-a vindecat părinții și i-a eliberat de propriile păcate, îl proclamă rege.

Însă Isus intră în Ierusalim cu lacrimile-n ochi...

**Ligia Trîncă
Cules de Ema Pop**